

COD ECLI

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BUZĂU
SECȚIA I CIVILĂ

Dosar nr. 14090/200/2017

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 26 Septembrie 2018

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Grefier

Pe rol fiind judecarea apelului civil formulat de reclamantul prin mandatar, împotriva sentinței civile nr.747/14.02.2018, pronunțată de Judecătoria Buzău, în dosarul nr. 14090/200/2017, în contradictoriu cu pârâta, prin mandatar, având ca obiect „*consfințire acord mediere*”.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit apelantul și intimata

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care :

Instanța respinge cererea procuratorului părților privind recalificarea căii de atac ca neîntemeiată..

Tribunalul, apreciază că atâta timp cât în prima instanță nu a fost soluționată cauza pe calea medierii nu sunt aplicabile dispozițiile art.63 din Legea nr. 192/2006 în aceste condiții calea de atac este calea de drept comun, respectiv cea a apelului.

Instanța rămâne în pronunțate cu privire la cererea părților prin procurator prin care solicită sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Buzău sub nr. 14090/200/2017 din data de 30.10.2017, *petenții* și au solicitat ca, în temeiul dispozițiilor art. 59 din Legea 192/2006 actualizată, să se pronunțe o hotărâre judecătorească prin care să se încuviințeze acordul de mediere nr. 13 încheiat la data de 16.10.2017 Birou de mediator după cum urmează: desfacerea căsătoriei prin acordul părților.

În fapt, părțile au arătat că au ajuns la o înțelegere cu privire la desfacerea căsătoriei și solicită să se ia act de acordul de mediere și să se pronunțe o hotărâre de expedient în acest sens.

La data de 14.02.2018, părțile prezente prin mandatar au arătat că au încheiat un acord de mediere și au solicitat pronunțarea unei hotărâri judecătorești prin care să se consfințească înțelegerea lor.

La acest termen, instanța a pus în discuție admisibilitatea cererii având ca obiect consfințirea acord de mediere cu privire la desfacerea căsătoriei și soluționarea capetelor de cerere accesorii acesteia.

Prin Sentința civilă nr. 747/14.025.2018 pronunțată de Judecătoria Buzău în dosarul nr. 14090/200/2017 instanța a admis excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată invocată din oficiu.

A respins, ca inadmisibilă, cererea având ca obiect consfințirea acord de mediere formulată de petenții prin MANDATAR

Pentru a pronunța această sentință instanța a avut în vedere următoarea situație de fapt:

Petenții au solicitat prin acțiunea formulată ca, în baza disp. art. 59 și art. 63 din Legea 192/2006 privind medierea, instanța să pronunțe o hotărâre de expedient care să consfințească înțelegerea părților concretizată prin acordul de mediere încheiat prin care au hotărât desfacerea căsătoriei, de comun acord, prin mediere, părțile convenind, totodată, și cu privire la soluționarea capetelor accesorii.

Potrivit *art. 64 alin. 1 din Legea nr. 192/2006 privind medierea*, neînțelegerile dintre soți care pot face obiectul medierii sunt cele privind continuarea căsătoriei, nu și divorțul.

Divorțul este o acțiune personală care privește statutul persoanei și care, potrivit *art. 4 alin. 2 din Legea nr. 192/2006*, nu poate face obiectul medierii. Totodată, divorțul nu figurează printre cauzele limitativ prevăzute de *art. 64 alin. 11* din același act normativ, în care acordurile de mediere pot îmbrăca forma unor hotărâri de expedient.

Prin urmare, sesizarea instanței nu poate fi făcută decât printr-o cerere de desfacere a căsătoriei, iar nu printr-o cerere de consfințire a acordului de mediere cu privire la divorțul părților.

Dispozițiile speciale de procedură prevăzute de *art. 916 C.pr.civ.* corob. cu *art. 194 și cu art. 930 C.pr.civ.* impun cererii de divorț cuprinderea unor mențiuni obligatorii și atașarea actelor de stare civilă corespunzătoare ale soților.

Alin. 4 al art. 916 C.pr.civ. prevede în mod expres că la cerere poate fi atașată înțelegerea soților rezultată din mediere cu privire la desfacerea căsătoriei și la rezolvarea aspectelor accesorii divorțului, însă acordul de mediere nu poate să cuprindă decât înțelegerea soților cu privire la efectele divorțului, sesizarea instanței putându-se face, însă, numai prin cele două modalități prevăzute de *art. 373 lit. a din Codul civil*, la cererea ambilor soți ori a unuia dintre soți acceptată de celălalt.

În consecință, în cauză, întrucât soții au solicitat prin cererea formulată doar ca instanța să ia act de acordul de mediere, iar acesta privește desfacerea căsătoriei și aspectele accesorii acesteia, instanța apreciază că excepția de inadmisibilitate ca fiind întemeiată și, pe cale de consecință, va respinge cererea de chemare în judecată, ca fiind inadmisibilă.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel apelanții.

În cadrul judecării apelului apelanții au solicitat sesizarea Inaltei Curți de Casație și Justiție - Completul Pentru Dezlegarea Unor Chestiuni de Drept, cu privire la următoarea problemă de drept, ce a fost reformulată de către instanță. : ***"instanța de judecată poate lua act de acordul de mediere, prin care părțile s-au înțeles cu privire la desfacerea căsătoriei și la rezolvarea aspectelor accesorii divorțului, conform art.64 alin.2 și art.59 alin.2 din Legea nr.192/2006 ?"***

Tribunalul fiind instanța investită să soluționeze cauza în ultimă instanță, constată că de această chestiunea de drept depinde soluționarea în fond a cauzei, chestiunea de drept este nouă, asupra sa Inalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat, apreciază că sunt întrunite condițiile pentru sesizarea Inaltei Curți de Casație și Justiție - Completul Pentru Dezlegarea Unor Chestiuni de Drept, cu privire la această chestiune de drept.

Tribunalul constată că în practică există două opinii:

În prima opinie așa cum s-a reținut mai sus se resping ca inadmisibile cererile având ca obiect consfințire acord de mediere prin care se solicită să se ia act de desfacerea căsătoriei prin acordul de mediere, în baza *art.59 alin.2 din Legea nr.192/2006, apreciindu-se că potrivit art. 64 alin. 1 din Legea nr. 192/2006 privind medierea*, neînțelegerile dintre soți care pot face obiectul medierii sunt cele privind continuarea căsătoriei, nu și divorțul. Divorțul este o acțiune personală care privește statutul persoanei și care, potrivit *art. 4 alin. 2 din Legea nr. 192/2006*, nu poate face obiectul acordului medierii. Totodată, divorțul nu figurează printre cauzele limitativ prevăzute de *art. 64 alin. 11* din același act normativ, în care acordurile de mediere pot îmbrăca forma unor hotărâri de expedient.

Într-o altă opinie au fost admise cererile având ca obiect consfințire acord de mediere prin care se solicită să se ia act de desfacerea căsătoriei consfințită prin acordul de mediere, în baza *art.59 alin.2 din Legea nr.192/2006, de exemplu Sentința civilă nr. 5887/15.11.2017 pronunțată de Judecătoria Buzău în dosarul nr. 14091/200/2017, Sentința civilă nr. 3371/08.06.2017 pronunțată de Judecătoria Buzău în dosarul nr. 1944/200/2017, Sentința civilă nr. 2366/19.03.2018 pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București, în dosarul nr.13579/200/2017, invocându-se dispozițiile art. 64 alin. 2 din Legea nr. 192/2006 potrivit căroră, înțelegerea soților cu privire la desfacerea căsătoriei și la rezolvarea aspectelor accesorii divorțului se depune de către părți la instanța competentă să pronunțe divorțul, art. 64 alin. 1 din Legea nr. 192/2006 privind medierea*, neînțelegerile dintre soți care pot face obiectul medierii sunt cele

privind continuarea căsătoriei și dispozițiile art. 63 din *Legea nr. 192/2006* „În cazul în care litigiul a fost soluționat pe calea medierii, instanța va pronunța, la cererea părților, o hotărâre, dispozițiile art. 432 - 434*) din Codul de procedură civilă fiind aplicabile în mod corespunzător.”, apreciindu-se că înțelegerea părților vizează domenii asupra cărora se poate conveni pe calea medierii, fiind titularii drepturilor și obligațiilor consfințite, iar acordul a fost încheiat cu respectarea normelor imperative prevăzute de lege.

Tribunalul nu își va exprima opinia cu privire la această chestiune de drept întrucât acest lucru ar reprezenta o antepronunțare asupra fondului.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE

Admite cererea formulată de părți, prin procurator.

Dispune sesizarea Inaltei Curți de Casație și Justiție - Completul Pentru Dezlegarea Unor Chestiuni de Drept, cu privire la următoarea problemă de drept : *”instanța de judecată poate lua act de acordul de mediere, prin care părțile s-au înțeles cu privire la desfacerea căsătoriei și la rezolvarea aspectelor accesorii divorțului, conform art.64 alin.2 și art.59 alin.2 din Legea nr.192/2006 ?”*.

În temeiul art.520 alin.2 C.proc.civ. suspendă cauza, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept de către Inaltei Curți de Casație și Justiție - Completul Pentru Dezlegarea Unor Chestiuni de Drept.

Cu recurs, în mod separat, pe toată durata suspendării, la Curtea de Apel Ploiești.

Pronunțată în ședința publică de la 26 Septembrie 2018

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Red. 15 ex
2.10.2018

Stăruie conform foste
Grefier,
Ju